

مروری بر پنج فیلم ورزشی با محوریت ارزش پیروزی در عرصه ملی

سینما و ورزش ملی

فیلم‌های ورزشی همواره دسته مهمی از فیلم‌های انگیزشی را تشکیل می‌دهند و می‌توان آنها را از جنبه همین الهام‌بخشی، در دو دسته بندی کلی قرار داد: فیلم‌ها و سوژه‌هایی که بیشتر جنبه توسعه فردی دارند و فیلم‌ها و سوژه‌هایی که جنبه‌های تیم‌سازی و کار جمعی نیز در آنها بسیار پررنگ است. در دسته اول، اغلب شاهد این هستیم که چگونه افرادی با امکانات کم یا در شرایط نامناسب و ضعیف، به کمک نیروی اراده و تمرین‌های دشوار یا با کمک و حمایت مربیان و خانواده و افرادی دلسوز، به موفقیت دست پیدا می‌کنند و موانع پیش‌رویشان را از میان برمی‌دارند. در دسته دوم، علاوه بر موضوع ضعف و بدون امکانات بودن گروهی از ورزشکاران، دشواری‌های هم‌هدف کردن افرادی با انگیزه‌های متفاوت و گاهی مخالف و هدایت آنها و به تعبیری «ساختن یک تیم»، نیز خط اصلی داستان را شکل می‌دهند. در فیلم‌هایی که به بحث «ساختن و یا بازسازی یک تیم»، می‌پردازند، گاهی غیر از مشکلات داخلی میان اعضای گروه و چالش‌های مختلف پیش‌پای مربی تیم، مسائلی ساختاری نیز بر سر راه پیشرفت تیم وجود دارد که غلبه بر آنها، لایه‌های دیگر و واقعی‌تری از زندگی واقعی را پیش چشم مخاطب قرار می‌دهد.

از میان دسته دوم، شاید بتوان فیلم‌هایی را که به داستان‌های واقعی در مورد تیم‌های ملی ورزشی می‌پردازند، در سطحی متعالی‌تر از جهت انگیزه دانست؛ فیلم‌هایی که مسائل تیم‌سازی و غلبه بر رقبا و چالش‌های آن را در بستری از احساسات و حمایت‌های وطن‌پرستانه مطرح می‌کنند و از این جهت، اغلب دیدن آنها به مانند مرور یک خاطره مشترک، برای تعداد زیادی از مردم یک کشور و حتی سایر کشورها، جذاب و الهام‌بخش است. در این مطلب، به مرور پنج فیلم سال‌های اخیر در مورد تیم‌های ملی کشورها پرداخته‌ایم که نمونه ایرانی آنها یعنی «پرویزخان»، یکی از معدود آثار سینمایی با سوژه‌ای واقعی از دل فوتبال ملی است؛ مسأله‌ای که این مرور را جذاب‌تر و به مسائل موردنیاز و مورد توجه امروز ما نزدیک‌تر می‌کند.

مریم حنطه‌زاده

نویسنده